

Χιονιάς!

Δημοσίευση: 15 Δεκ 2017, 13:02

πόλη και να κάνω πεζοπορία στα βουνά. Οπότε οδήγησα ψηλά στην Πάρνηθα, πάνω από τη γραμμή του χιονιού, και πάρκαρα σε ένα ασφαλές σημείο δίπλα στον δρόμο.

Φυσούσε πολύ, χιονίζε δυνατά και η ορατότητα ήταν χαμηλή. Βγαίνω από το αυτοκίνητο, αρχίσω να βάζω τις μπότες μου. Τα στελέχη της συνοδείας ασφαλείας μου ανησυχούν: πού ήταν οι φίλοι με τους οποίους θα περπατούσα; «Μην ανησυχείτε», τους είπα, «ξέρω καλά τα μονοπάτια αυτά και θα περπατήσω μόνος μου. Θα γυρίσω σε μια ώρα περίπου.»

Τους άφησα και ξεκίνησα μια πορεία, έναν μεγάλο κύκλο γύρω από το ορειβατικό καταφύγιο «Φλαμπούρι». Ο άνεμος ήταν άγριος και παγωμένος, και σταλακτίτες πάγο και χιόνι κρέμονταν από τα πιο εκτεθειμένα πεύκα. Όμως, επειδή ήμουν κατάλληλα ντυμένος, ενθουσιάστηκα με το κρύο και την αγριότητα των καιρικών συνθηκών. Σε λίγο μπήκα στο δάσος, όπου η θερμοκρασία ήταν πολύ ψηλότερη και η πεζοπορία πιο εύκολη. Εκεί όλα ήταν νοτισμένα και υγρά. Μια ώρα περίπου αργότερα, επέστρεψα στο αυτοκίνητο, ευχαριστημένος: οι πνεύμονες είναι πάντα πιο καθαροί μετά από πεζοπορία σε αυτού του είδους φρέσκο αγέρα. Κι οι αστυνομικοί μου φαινόταν ότι ήταν ανακουφισμένοι.

Οι Άγγλοι που δεν ξέρουν παρά μονάχα τις παραλίες της Ελλάδας και δεν εξερευνούν ποτέ τα βουνά της, εκπλήσσονται όταν μαθαίνουν για τις σκληρές της χειμωνιάτικες συνθήκες. Το σκι στην Ελλάδα μοιάζει σε πολλούς σαν παραδοξολογία. Αλλά όσο διαβάζω περισσότερα δείγματα ελληνικής λογοτεχνίας, μαθαίνω όλο και περισσότερα για το λογοτεχνικό και πολιτιστικό αποτύπωμα του παραδοσιακού ελληνικού χειμώνα. Το υλικό είναι πλουσιότατο. Μου αρέσει, λ.χ., αυτό του ποιήμα του Τέλλου Άγρα, με τίτλο «Χιονιάς»:

Σώθηκε ο αγέρας: στις σκυφτές
σκεπές κατακαθίζει,
χωνεύει μες στα τρίσβαθα
τα τρίστρατα: χιονίζει.

Σαν το ζευγά, που την ξανθή
βρέχει σπορά κι οργώνει,
τ' άκαρπο χιόνι απλόχερα
σπέρνει ο χιονιάς και στρώνει...

Κάπου απ' το μάκρος, που θωρεί
το μάτι κι αποσταίνει,
το σήμαντρο, το χάλκινο
το κλάμα του σημαίνει...

Πάχνη στα φρύδια των βουνών.
Στον κάμπο, αρφανμένα,
σκόρπια, λιγνά αγριελόδεντρα
και ρείκια χιονισμένα.

Κι η αμυγδαλίτσα η νιόνυφη
παρακαλεί και λέει
ποτάμι να περιχυθούν
του ηλιού τα πλούσια ελέη.

Ίσως, μια μέρα, να εκδώσω σε μετάφραση μια συλλογή της ελληνικής ποίησης και ελληνικών διηγημάτων για τον χειμώνα, ώστε να δείξω στους συμπατριώτες μου αυτή την άγνωστη πτυχή της Ελλάδας. Περιμένω τις προτάσεις σας σχετικά με το τί μπορεί να περιλαμβάνεται σ' αυτή τη συλλογή (στον λογαριασμό μου Twitter, σας παρακαλώ)

Θα περάσω τα Χριστούγεννα με την οικογένεια του συντρόφου μου εδώ στο Λονδίνο. Η πρόωρη άφιξη του χιονιού υπονοεί ότι τα παιδιά στην Αγγλία μπορεί και ζήσουν φέτος αυτό που επιθυμούν κάθε χρονιά: τα «Χιονισμένα Χριστούγεννα» ("White Christmas"). Κι αν επαληθευτώ, θα το χαρώ κι εγώ (τα σκυλιά μου πάλι, όχι τόσο πολύ...). Όπως και να 'ναι ο καιρός κι όπου κι αν βρεθείτε, εύχομαι σε όλους μου τους αναγνώστες Καλές Εορτές! Καλά Χριστούγεννα!

Τζων Κίτμπερ
10 Δεκεμβρίου 2017

in.gr